

18/01/2021

Η εορτή του Αγίου Αθανασίου στην Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© GerBekes IMBNK

Τη Δευτέρα 18 Ιανουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ». Ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο προ-έτρεψε τούς μαθητές του νά μνημονεύουν τῶν λόγων του, ἀλ-λά καί τούς παρέδωσε τό ἱερώ-τατο μυστήριο τῆς θείας Εὐχα-ριστίας μέ τήν ὑπόδειξη νά τό τελοῦν «εἰς ἀνά-μνησίν» του, ὁ πρω-τοκορυ-φαῖ-ος ἀπόστολος Παῦ-λος παροτρύνει τούς χριστια-νοῦς τῆς ἐποχῆς του, ἀλλά καί ἐμᾶς σήμερα νά μνημο-νεύουμε «τῶν ἡγουμένων ἡμῶν, οἵτινες ἐλάλη-σαν ἡμῖν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ».

Γνωρίζει ὁ ἀπόστολος τή σημασία τῆς μνήμης γιά τόν ἄνθρωπο καί τή ζωή του, πολύ περισσότερο ὅμως γιά τήν πνευματική του πο-ρεία καί τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Γιατί ἡ πνευματική πορεία τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι μία μοναχική πορεία, ἀλλά μία πορεία μέσα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία. Καί στήν Ἐκκλησία ὁ Χριστός «ἔδωκε τούς μέν ἀποστόλους, τούς δέ προ-φήτας, τούς δέ εὐαγγελιστάς, τούς δέ ποιμένας καί διδασκάλους πρός καταρτισμόν τῶν ἁγίων ... εἰς οἰκο-δομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», γιά νά διδάσκουν καί νά καθοδη-γοῦν τά μέλη της στήν ὀρθή πίστη καί τή σωτηρία.

Γι'αυτό καί σήμερα πού ἡ Ἐκ-κλη-σία μας τιμᾷ δύο μεγάλους διδα-σκά-λους της, τόν Μέγα Ἀθανάσιο καί τόν ἅγιο Κύριλλο, πατριάρχες Ἀλεξανδρείας, δύο μεγάλους ὑπε-ρασπιστές καί προμάχους τῆς ὀρ-θο-δόξου πίστεως καί διδασκα-λίας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς τονίζει τή σημασία τῆς μνήμης, τή σημασία πού ἔχει νά θυμόμαστε αὐτούς πού ἀγωνίσθηκαν γιά νά διατηρήσουν ἀκαινοτόμητη καί νά μᾶς μεταδώ-σουν ἀπαραχάρακτη τήν ὀρθόδοξη πίστη μας. Καί ἔχει σημασία νά τούς θυμόμαστε ὄχι μόνο γιά νά παραμένουμε καί ἐμεῖς «ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι», ἀλλά καί γιά νά διδασκόμεθα καί νά ἐνισχυόμεθα ἀπό τούς κόπους καί τούς ἀγῶνες τους καί κυρίως ἀπό τήν ὑπομονή τους.

Διότι ή ζωή τής εϋσεβείας καί τής έν Χριστῶ ζωής δέν εἶναι μία εϋ-κο-λη ὑπόθεση. Ὁ Χριστός μᾶς τό εἶπε ὅτι εἶναι στενή καί τεθλιμ-μένη ή ὁδός πού ὀδηγεῖ στή ζωή καί ὅτι θά συναντήσουμε καί θλίψεις καί στενο-χωρίες, ἐάν θέλουμε νά τόν ἀκο-λου-θήσουμε ὡς γνήσιοι μα-θητές του. Ἄλλωστε τό βλέπουμε αὐτό νά συμβαίνει στή ζωή τῶν ἁγίων τής Ἐκκλησίας μας. Τό βλέπουμε νά συμβαίνει καί στή ζωή τοῦ ἑορ-ταζομένου σήμερα ἁγίου Ἀθανα-σίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος συκοφαντήθηκε καί διώ-χθη-κε καί ἐξορίσθηκε περισσότερο ἴσως ἀπό κάθε ἄλλον, σέ τέτοιο μάλιστα σημείο, ὡστε ἀπό τά 46 χρόνια τής πατριαρχείας του μόνο τά 16 βρισκόταν στόν θρόνο του στήν Ἀλεξάνδρεια.

Ὅμως ὄχι μόνο δέν παραπονέθη-κε καί δέν διαμαρτυρήθηκε ποτέ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ἀντίθετα, ἀντι-μετώπιζε τίς δοκιμασίες καί τίς θλί-ψεις πού συναντοῦσε ὡς «νε-φύ-δρια», ὡς δηλαδή μικρά νέφη, πού σύντο-μα θά διαλυόταν, καί τίς ὑπέ--μενε μέ καρτερία καί μέ ἐμπι-στο-σύνη στόν Θεό, ἀξιοποιώντας τόν χρόνο τής δοκιμασίας πνευ-μα-τικά, μέ τήν παραμονή του γιά με-γάλα διαστήματα στήν ἔρημο, κοντά στόν θεμελιωτή τοῦ μονα-χικοῦ βίου, τόν Μέγα Ἀντώνιο.

Μνημονεύοντας, λοιπόν, σήμερα τόν μεγάλο αὐτόν ιε-ράρχη τής Ἐκ-κλησίας μας, τόν Μέγα Ἀθα-νάσιο, ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τήν ὑπο-μονή καί τήν καρτερία του στίς δο-κιμα-σίες. Ἄς μάθουμε πῶς πρέ-πει νά ἀντιμετωπίζουμε τίς δοκι-μασίες πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά μᾶς ἐπι-σκεφθοῦν, καί τίς προσωπικές ἀλλά καί τίς γενικότερες, ὅπως ή δοκιμασία τής πανδημίας τοῦ κο-ρω-νοϊοῦ, ή ὁποία πλήττει

όλους μας τούς τελευταίους μήνες.

Άς μὴν δυσανασχετοῦμε καί ἄς μὴν ἀπελπιζόμεθα, ἀλλά ἄς τὴν ἀντιμετωπίζουμε ὡς μία εὐκαιρία τὴν ὁποία μᾶς προσφέρει ὁ Θεός γιὰ τὴ σωτηρία μας, γιατί θέλει νὰ μᾶς βοηθήσει μέσα ἀπὸ αὐτὴν νὰ ἀσκηθοῦμε στὴν ὑπομονή, νὰ τα-πει--νωθοῦμε καί νὰ συναισθαν-θοῦ-με ὅτι ἡ ζωὴ μας εὐρίσκεται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καί ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτόν ἀποκλειστικά. Ἄς ἀντι-με-τω-πί-σουμε αὐτὴ τὴ δοκιμασία, ἀλλά καί ὅποια ἄλλη ὑπάρχει στὴ ζωὴ μας, γιὰ νὰ καλλιεργήσουμε περισ-σό-τερο τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὸν Θεό, γιὰ νὰ ἱεραρχήσουμε τίς προ-τεραιότητες τῆς ζωῆς μας ἀλλὰ καί τῆς προσευχῆς μας, γιὰ νὰ συνει-δητοποιήσουμε ὅτι ἡ ὑπομο-νὴ εἶναι αὐτό πού ἔχουμε ἀνάγκη καί πρέπει νὰ ἀυξήσουμε μέσα μας, γιατί χωρὶς ὑπομονὴ δέν μπορούμε νὰ ἐπιτύχουμε τίποτε, ἀλλὰ κυ-ρίως δέν μπορούμε νὰ προοδεύ-σου-με πνευματικά. Ἡ ὑπομο-νὴ μας εἶναι αὐτὴ ἡ ὁποία τελικά θὰ μᾶς σώσει μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, σύμ-φω-να μέ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσε-ται».

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, κατὰ νοῦν πάντοτε τὸ παράδειγμα τοῦ μεγάλου πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἀλλὰ καί ὄλων τῶν πατέρων καί τῶν ἁγίων καί τῶν μαρτύρων, καί γιὰ νὰ ἐμπνεόμεθα καί νὰ ἐνισχυό-μεθα στὸν ἀγώνα μας, ἀλλὰ καί γιὰ νὰ ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες του, ὥστε καί δι' αὐτῶν νὰ τύχουμε καί ἐμεῖς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί τὴ σωτηρία μας.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

[ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

